

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 2.

V Ljubljani, v sredo, 3. januarija 1894.

Letnik XXII

Vabilo na naročbo.

S 1. januarjem pričnjenja se nova naročba, na katero uljudno vabimo p. n. občinstvo.

„SLOVENEK“

velja za ljubljanske naročnike v administraciji:

Vse leto 12 gld. | Četrt leta 3 gld.

Pol leta 6 „ | Jeden mesec 1 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec.

Po pošti velja predplačan:

Vse leto 15 gld. | Četrt leta 4 gl. — kr.

Pol leta 8 „ | Jeden mesec 1 „ 40 „

Upravništvo „Slovenca“.

Napisi na ulicah v Ljubljani.

Dne 29. m. m. je upravno sodišče izreklo razsodbo o uličnih napisih v Ljubljani. Naši čitatelji že vedo, da je sedaj dovoljeno, v Ljubljani napraviti jedino slovenske napise, da bela Ljubljana svetu pokaže svoje čisto slovensko lice. V nekaterih krogih je zaradi tega veliko veselje, kar kažejo že brzogovorni pozdravi, ki vsled tega prihajajo „Slovenskemu Narodu“.

Reči pa moramo, da je nas nekoliko iznenadil telegram celovških naprednjakov v našem najstarejšem dnevniku. Vse, kar morejo koroški Slovenci doseči, morejo pač doseči le na podlagi narodne enakopravnosti. Dvojezične napise je vlada v Ljubljani branila tudi le sklicujoč se na ustavno zagotovljeno narodno enakopravnost. Zatorej se nam pač nekoliko čudno zdi, če Slovenci v skoro popolnoma ponemčenem Celovcu se tako veselijo slovenskih napisov v Ljubljani. Res kdo pereče, da bi tudi drugod dvojezičnih ne bili dosegli. Ali pomisliti je, da stvar se ne tiče le napisov, temveč bodo Nemci skušali, iz take razsodbe izveliči tudi še druge koristi za se.

Baš sedaj v Celovcu delajo mestni očetje nov statut, po katerem se izoži ali bolje rečeno popolnoma odpravi pravica slovenščine. Dosedaj je bilo malo upanja, da bi vlada pritrdila takemu mestnemu statutu. Pač pa je sedaj precej drugače. Res je, da je ločiti samostojni in pa preneseni delokrog posebnost v mestih s svojim statutom, ali včasih se mej obema naslovoma ne da potegniti trdno določena črta in se baš ta neomejenost dá večkrat dobro izkoristiti za nasprotnika, zlasti če vlada mu ni protivna.

Z veseljem pozdravljamo vsak naroden napredek in je s tega stališča nam tudi ljubo, če Ljubljana dobi bolj narodno vnanje lice, ali reči moramo, da je vse naše veselje se v noč shlapilo, ko smo prečitali razsodbo upravnega sodišča. V dolgem utemeljevanju pravi, da je v prvem in drugem odstavku člana XIX. izraženo le nekako splošno načelo. V koliko izvrševati narodno enakopravnost, ni določeno. Postavljeno je načelo, katerega je treba podrobno izvesti zakonodavnim potom. Tukaj je že nekak nedostatek v postavitvi. Ko so se sklepali osnovni zakoni, je zbornica poslancev bila vsprejela v član XIX. določbo, da država zagotavlja narodno enakopravnost, ali gospodarska zbornica je pa vsprejela izraz „priznava“, za kateri izraz sta se naposled obe zbornici zjedini. Iz tega je upravno sodišče sklepalo, da država enakopravnosti nikakor ne zagotavlja, temveč le priznava načelo, ki se ima pa izvesti s posebnimi zakoni. Pa tudi pravna znanost ta član tako razlaga.

Seveda mi ne smemo kritikovati te razsodbe, dasi se popolnoma ne vjema z dosedanjim tolmačenjem tega člana pri državnem sodišču. Povedati pa moramo, da tista pravna znanost, na katero se upravno sodišče sklicuje, so nekateri nemški liberalni juristi, kateri imajo svoje središče v pravnem društvu dunajskem.

Pa bodi stvar kakor koli, gotovo bodo znali naši nasprotniki dobro izkoristiti v svoje namene to razsodbo. Z njo je našemu dosedanemu političnemu

stališču vsekako nekoliko izpodbit temelj. Od visokega sodišča na Dunaju je torej pripoznano, da član XIX. dobi torej še-le pravo veljavo, ko se mu dá izvršiti zakon. Kdaj se pa to zgodi? Najbrž še ne tako hitro. Res se je govorilo, da bode Plener sam predlagal nekak tak predlog. Sedaj je vse tiho. Nemci tega izvrševalnega zakona ne potrebujejo, Poljaki tudi ne dosti bolj, Čehi pa na javno življenje imajo premalo vpliva. Sedaj bomo čutili ne le mi, temveč tudi Čehi, kako napako so storili konservativci, ko so bojé se za deželno avtonomijo pod Taaffejevo vlado bili popustili lepo priložnost skleniti tak zakon. In kakšen bi pač bil zakon, ki bi se sklenil pri sedanjih razmerah? Brez priznanja nemškega državnega jezika bi ne šlo. In vendar se utegne pripetiti, da bomo baš Slovani prisiljeni siliti, da se sklene tak zakon, da tako dobimo nekako trdno zakonito podlago za naše narodne zahteve. Mi se nikakor ne vjemamo s tem, da je z razsodbo upravnega sodišča zares se nemškemu državnemu jeziku prizadejal kak udarec. Da bi bili Nemci nameravali uvesti nemške napise po vseh avstrijskih mestih, mi ne verjamemo, tako pa stvar potem ni več takšnega pomena, če imata Praga in Ljubljana slovanske, če so v Trstu in Gorici italijanski. Pač pa je mogoče, da je upravno sodišče baš pogladilo pot nemškemu državnemu jeziku v Avstriji, ker je napravilo tako negotove razmere, da bodo še Slovani prisiljeni gledati, da se iz njih izmotajo, in morda ravno za ceno nemškega državnega jezika, seveda z omejenim delokrogom. Sama razsodba odpira že nemščini široka vrata, skozi katera jo bodo razni njeni prijatelji lahko vrivali.

Zato lahko rečemo, da se z razsodbo upravnega sodišča začenja hujša doba za nas Slovence in čitajoč včerajšnji telegram v „Slov. Narodu“ izražajoč veselje nad najnovejšo pridobitvijo v Ljubljani, mislili smo si da se razsodbe upravnega sodišča pač morejo veseliti zares — samo politični mladeniči.

LISTEK

Kako se človek na potu uči.

Comme on s'instruit en voyageant. — Napisal J. Méry.

Ladija „Sully“ povračala se je iz Neapolja in zavila v livornski pristan. Morje je bilo od Gačte sem nekam viharo, toda ob solnčnem vzhodu se je pomirilo. Vsi potniki drenjali in trli so se na krovu ter občudovali krasno italijansko mesto in ravno, nizko nabrežje, raztezajoče se mimo stolpa San Pietro Agrado tje kaj proti oddaljenemu toskanskemu pogorju in montenerskim višinam. Trije potniki, brez dvojbe ali bolj leni ali pa bolj utrujeni, kot ostali, ležali so še v ozkih malih posteljah v svoji kabini. Oni, ki piše le-te vrstice, bil je seveda med njimi. Ostala dva bila sta mu popolnoma nepoznana; vedel je samo za številko njunih postelj. Gargon nazival jih ni nikdar drugače, kot št. 1 in št. 2.

Le-ta dva gospoda, ki sta ravno prestala morskobolezen, čutila sta se srečna, da moreta zopet rabiti svoj jezik in zato sta se v svojih posteljah, vi-

sekih druga nad drugo, živahno razgovarjala. Poslušati njuni razgovor zdelo se mi je dokaj zanimiveje, kot pa gledati na morje in pa na livornski pristan.

Št. 1. „Mislite li, da se bomo ustavili dalje časa v Livornu?“

Št. 2. „Da, menim, da štiriindvajset ur.“

„Vam je li Livorno znan?“

„Da. Napravil sem tamkaj že nekaj kupčije. V Livornu imamo jednega kupca.“

„O, dotično trgovsko hišo jaz gotovo poznam. Jaz vem za vse livornske trgovce.“

„Ali trgujete z Livornom?“

„Nekoliko. Mi kupujemo z vinom ... Aj, dve uri je že, kar sem naročil kozarec madeire ... Gargon!“

„In jaz jedno oranžo ... Gargons pripravljajo sedaj na krovu prtljago.“

„V Marseille pridemo pojutranjem ob desetih ...“

„Ob desetih ali enajstih, da ... Vi prihajate iz Neapolja?“

„Da ...“

„Jaz pa sem vstopil na ladijo v Città-Vecchia, prihajam pa iz Rima.“

„Ste li zadovoljni s trgovskim vspehom svojega bivanja v Rimu?“

„Tako, tako ... Dobil sem nekaj naročil: prodal sem nekaj bordoškega vina ... Beračija ... Rim je slabo tržišče.“

„Jaz sem se v Rimu pošteno dolgočasil. Ni za jeden vinar kupčije nisem napravil.“

„Kje ste pa stanovali?“

„V Torretti, poleg cerkve svetega Avgušтина. In Vi?“

„V Luigijski lokandi v vrvarski ulici.“

„Ah? Tedaj čisto blizu sv. Petra.“

„Da, do tje kaj vodi samo most ... most ... kako se že zove? Kako praviš Vi onemu mostu?“

„Vem, vem, most ... preko reke ... most, na katerem so postavljeni marmornati angelji.“

„Da, tako je; trebe mi je bilo iti samo preko tega mostu ... Šel sem vsak dan v baziliko svetega Petra.“

„Cerkev sv. Petra je najlepša, kar je videti v Rimu ... Ste li videli angelje pri kropilniku?“

Politični pregled.

V Ljubljani, 3. januarja.

Policijsko v Pragi oborožili so z revolverji, kar je bilo potrebno pri sedanjem razburjenju v češkem stolnem mestu. Raba revolverjev je policiji dovoljena v prvi vrsti le za brambo.

Rusinska politika. Zadnji čas se Rusini ne tako prijazneje kažejo Mladočehom. Morda hočejo, s tem pritiskati na Poljake, da bi jim več privolili, ali pa Poljaki nečejo v ničem Rusinom kaj privoliti, ko niso več potrebni za koalicijsko. Mladorusinski list „Dilo“ z vso odločnostjo zagovarja mladočeško stranko proti sumničenju, da bi bila kaj kriva Mrvinega umora. V Drobobyču je bil shod starorusinske stranke, ki se je izrekel za zblizanje Rusinov in Mladočehov v državnem zboru. Govorniki so izražali svoje simpatije za Mladočehe. — Z rusinskimi poslanci se slovanska koalicijska številno dosti ne pomnoži, ali ta pristop bi bil zaradi tega pomenljiv, ker bi pokazal, da rusinski narod, ki šteje blizu 3 milijone duš ni zadovoljen s sedanjo vladjo. Narod 3 milijonov pa vsekako tudi nekaj šteje.

Slovanska koalicijska. Mi smo bili takoj ob osnovi slovanske koalicijske izrazili svoj pomislek, da bi se dal osnovati kak skupen program, ker vendar imajo posamični slovanski narodi precej različne in pogostem si nasprotujoče težnje. Podlaga za skupno delovanje bi se utegnila najti v poganjanju za narodno enakopravnost. Ta je vsem slovanskim narodom skupna zahteva, ako se postavijo na malo vzvišeno stališče in se vsak ozira na interese vsega svojega naroda. Za narodno enakopravnost se lahko poganjajo Slovence, Rusine, Poljaki, če se ozirajo na svoje soplemenike v Sleziji in Bukovini, Hrvatje, če se ozirajo na položaj v Istri in Cehi, ako kaj mislijo, kako je v Sleziji. Seveda so razmere Čehov v kraljevini in pa Hrvatov v Dalmaciji v narodnem oziru tako ugodne, da si težko mislijo, kako se godi Slovanom v drugih pokrajinah in že zaradi tega teže po družih stvareh, kakeršne so češko in hrvaško državno pravo, in baš te državnopravne težnje pa ločijo nas Slované in kakor hitro se začno nekateri Slovani postavljati na tako stališče, pa je trajno skupno delovanje nemogoče. Kakor se pa sedaj kaže, da se Cehi nikakor ne mislijo ozirati na skupne odnose avstrijskih Slovanov, temveč hočejo vsa slovansko koalicijsko narediti za neki močnejši češki klub. Mlado- in staročeški listi v svojih novoletnih razmatranjih pišejo, kakor bi slovanska koalicijska imela v prvi vrsti namen pomagati češkemu državnemu pravu do izvršitve. To je pač najboljša pot do razrušitve slovanske koalicijske. Čehi so le preveč vajeni ozirati se le na svoje ožje češke interese, na druge Slované se le pa toliko ozirajo, kolikor to ravno ugaja njih specijalno češkim koristim.

1000letnica Svatopolkova. Dne 14. februarja se bode po Češkem in Moravskem praznovalo tisočletnica Svatopolkova, kateri je bil prvi zjediniel Česko in Moravsko in razširjeval krščansko kulturo mej Slovani. Pod Svatopolkom sta slovanska apostelja Ciril in Metod sprevračala Slované v krščansko vero. To slavlje je torej večjega pomena ne le za Čehje, temveč za vse zapadne Slované, za katere se je s Svatopolkom bila začela nova krščanska kulturna doba.

„Vsak dan; angelje, tako velike, kot ste Vi, s tacimi prsti, kot je moja roka.“

„Ste li videli tudi leve na grobu papeža... papeža... necega papeža?“

„Te leve? Gotovo več kot stokrat sem pomohil svojo roko v njihovo žrelo.“

„Kaki levi so Vam to!“

„Ej!“

„In smrt?“

„Kakova smrt?“

„Smrt na grobu, od spodaj, na drugi strani, na levi, spodaj pod orgljami...“

„A, smrt, ki je pozlačena!... Dvajsetkrat sem jo videl... In ženski kip... saj veste... ona ženska, katero Angleži...“

„Sveta Veronika?“

„Ne... A tako! Sveta Veronika je tedaj, ki ima v roki robec?“

„Robec kakor bela zastava?“

„Da, jaz Vam govorim o ženskem kipu za velikim oltarjem.“

„In kaj mislite Vi o Angležih?“

„Ako bi bil jaz papež, dejal bi jim: Ali se v moji cerkvi tako obnašajte, kot se spodobi, ali

Kancelarska kriza v Nemčiji. Nemški listi pišejo tako, kakor da je kancelarska kriza predurmi. Konservativci so dan na dan predrznejši, „Kreuzzeitung“ z velika nesramnostjo napada grofa Caprivija. Nekateri poslanci, ki so glasovali za trgovsko pogodbo z Rumunijo baje mislijo glasovati proti trgovski pogodbi z Rusijo in vsled tega bi moral odstopiti grof Caprivi. Kako so napete stvari, se vidi že iz tega, da se je vladi zdelo potrebno, da je obnovila neki star Bismarkov ukaz, po katerem morajo uradniki podpirati vladjo v vseh političnih stvareh. S tem se je nadejal grof Caprivi, da prisili vse uradnike-poslance, da glasujejo zanj. To se mu pa vendar ne posreči, ker ima baje v pruskem ministerstvu samem nasprotnike, ki delajo proti njemu. Seveda na skrivnem pa tudi starec Bismarck še vedno ruje proti svojemu nasledniku. Prejšnji kancelar pa ima baš mej konservativci in višjimi uradniki več prijateljev.

Bolgarsko narodno sebranje je bolje plačanim uradnikom ponižalo plačo za 5 odstotkov. V Bolgariji so dosedaj mnogi uradniki bili jako dobro plačani, ker jih je sprva bilo težko dobiti. Sedaj pa uradnikov več tako ne primanjkuje, in so pa jim lahko nekoliko znižale plače. Država potrebuje denarja za zboljšanje narodnega gospodarstva, treba jej je mnogo storiti za povzdigo kmetijstva in obrtnije. Dežela sicer napreduje ali tudi potrebeščine naraščajo in je zatoj treba gledati, da ne zabrede v take težave, kakor sta Srbija in Grška.

Španija in Maroko. Petindvajset kabilskih vodij je prišlo v Melillo naznanit španjskemu poveljniku, da se pokoré in je prosilo, da smejo zopet začeti trgovino z Melillo. S tem je vojna takorekoč končana. Maršal Martinez Campos odpotuje sam k su tanu marokanskemu v Marakeš, da se z njim dogovori o mirovnih pogojih. Španija zahteva 25 milijonov peset vojne odškodnine, katera se jej najbrž dovoli.

Cerkveni letopis.

Cerkvena glasba v mariborski stolnici.

Prebirajoč razne novine, najdem tu in tam poročila, kako se je pri tej ali oni priliki lepo pelo, kako napreduje prava cerkvena glasba v tem kraju. Le iz naše prelepe vladikovine se tako malokdaj sliši kaj o tem. Iz tega bi se lahko sklepalo, da se pri nas še ne zanimamo tako za cecilijansko petje, kakor bi bilo potreba; to pa popolnoma po krivem. Zato sem se namenil v kratkem poročati o cerkvenem petju v mariborski stolnici, posebno ker je bilo sedaj za velike božične praznike dosti prilike opazovati cerkveno petje. Toda ne samo sedaj, ampak vsako nedeljo in vsak praznik sliši se v Mariboru izborna, dovršena petje, s katerim bi se smela ponašati največja mesta. Goji se pa prava cerkvena glasba, za kar so nam porok imena skladateljev, katera ima v svojem repertoarju tukajšnje cecilijansko društvo, kakor Witt, Haller, Jaspers, Etl, Stehle, Nick, Brosig, Koenen, Mitterer i. dr. in pa seveda mnogozaslужni vodja tega društva, stolni kapelnik č. g. L. Hudovernik. Kdor je bil pred dvema letoma v Mariboru v cerkvi in poslušal petje, ne mogel bi verjeti, da je mogoče v tem kratkem času tako napredovati, posebno, ako se pomisli, kako težavno je ljudstvo, kateremu se je

pa pojdite venkaj... Jaz Angležev ne morem trpeti.“

„Tudi jaz ne. Oni so učinili dosti zlega na Francoskem. Sur ces débris Albion nous défie, Mais le destin et les flots sont changeants.“

„In kje obedujete v Rimu?“

„Obedoval sem... Kako zovete Vi ono ulico, kjer je naslikan medved?“

„Medvedjo ulico.“

„Čisto prav. Obedoval sem v Medvedji ulici pri Constantini: tamkaj je prav dobra kuhinja. Za dva paola imeli smo juho s parmezanom, lečo, polenovko z zeljem, izbornega zajca s poprovo polivko...“

„O, zajec je v Rimu vedno izboren!“

„Spinačo, kos pečene piške in pecivo... dva-indvajset novcev... mal kozarec trpkega, a izbornega vina.“

„Jaz, jaz pa kosim pri Gippini-ju na vendômskem trgu.“

„V Parizu.“

„Ne, v Rimu. Mi zovemo vendômski trg oni trg, kjer se dobivajo poste-restante-pisma.“

(Dalje sledi.)

leta in leta podajala lahka, mehkužna glasba, privaditi na resno, umetno cerkveno glasbo. To je pač mogoče samo umetniku, kakoršen je g. Hudovernik. Izvešal si je v kratkem času zbor, kateri lahko zažene najstrožjim zahtevam. Pod njegovim izbornim vodstvom pojejo se najtežavnejše mnogoglasne maše tako precizno, da nevedčak tega niti prav ceniti ne vé. Pred vsem občudovanja vredna je nežna intonacija in pravilno izgovarjanje in naglaševanje besed. Prekrasno se tudi pojejo koralne melodije. Seveda dosedaj še ni bilo mogoče vsako nedeljo peti menjajoče se dele mašne (introtus, graduale itd.); toda o praznikih se to vedno zgodi.

Za božične praznike slišali smo posebnó lepo petje, kar me je tudi napotilo, da sem napisal te vrstice, da zve tudi širji svet, kako umetno se goji cerkvena glasba v Mariboru. Pri polnočnicah pela se je lepa Stehle-jeva maša „Salva regina“. Drugi dan pa prekrasna Brosigova iurumentalna maša. S to mašo nam je hotel pač pokazati gosp. kapelnik, kolik razloček je med cerkveno in posvetno glasbo. Gotovo je ta maša s svojo mamečo in divno instrumentacijo muzikalni umotvor visoke vrednosti, toda žalibog — cerkvena ni, manjka ji brezstrastne, ponižne in mirne pobožnosti; izraz strasti, vekšanje vsakega čutila do vrhunca nikakor ni bistvo cerkvene glasbe. S tem pa nikakor ne zametam instrumentalnih maš sploh. Kolik razloček je n. pr. med to mašo in med instrumentalno mašo Nickovo, ki se je pela na dan sv. Stefana. Tudi tukaj so porabljeni skoraj tisti instrumenti in kolik razloček. Ako se navadi ljudstvo v cerkvi poslušati takšne glasbene umotvore, potem je seveda umevno, da mu ne dopada priprosti koral, ki je pa ravno zaradi svoje priprostosti tako veličasten. Seveda v družbi z glasbo, ki je nakičena z vsem bliščem moderne instrumentacije, se nam zdi koral, kakor nežna marjetica zraven divne pohotne rože. — Kot vloge so se pele nekatere skladbe iz prekrasnih Haller-jevih „Hymni eucharistici“, „Adoro te devote od Frey-a, „Laudate Dominum“ od Et-a i. dr.

Mnogo lepeza bi se še dalo povedati o našem cecilijemskem društvu, toda za danes bodi dovolj, da opozorim širje občinstvo na vzgledno cerkveno petje v mariborski stolnici. Blagi čitatelj, ako prideš v Maribor, ne bode ti žal, ako stopiš v stolno cerkev in poslušaj izborna petje, na katero smemo po pravici ponosni biti, in o katerem lahko rečemo z sv. Ambrožem, da je le tisto pravo cerkveno petje, ki ne mehkuži, ampak okrepeča duha in telo.

Slovstvo.

Družba sv. Mohorja leta 1893.

(Dalje.)

III. Kako so se Mohorjani gibali po posameznih škofijah, kaže sledeče:

a) Goriška nadškofija. Napredovala je tu družba letos za 95 udov. Lani je bila napredovala za 312; l. 1891 za 29; l. 1890 padla za 79; l. 1889 napredovala za 251; l. 1888 za 798.

Udje se razvrsté po dekanijah tako-le:

	Leta 1892	Leta 1893	
1. Bovec	294	311	+ 17
2. Cirkno	428	348	— 80
3. Črniče	649	678	+ 29
4. Devin	402	402	— —
5. Gorica	881	902	+ 21
6. Kanal	578	525	— 53
7. Kobarid	342	347	+ 5
8. Komen	593	633	+ 40
9. Ločnik	470	562	+ 92
10. Št. Peter	533	566	+ 33
11. Tolmin	970	967	— 3
12. Druge	16	13	— 3
Vkup	6160	6255	+ 95

V četverih dekanijah je število Mohorjanov nazadovalo za 237.

b) Krška škofija. Tolažljivo je, da število družbenikov stalno, četudi nekam počasi, narašča na Koroškem. Letos je družba tam vkljubu premnogim, tudi vremenskim neugodnim razmeram napredovala za 30 udov. Lani je napredek iznašal 346; 1891. l. 242; 1890. l. 226; 1889. l. 286; 1888. l. 475.

Po dekanijah:

	Leta 1892	Leta 1893	
1. Beljak	320	341	+ 21
2. Borovlje	596	606	+ 10
3. Celovec	366	411	+ 45
4. Dobrlaves	729	740	+ 11
5. Pliberk	845	825	— 20

6. Rožek	354	377	+	23
7. Sp. Dravograd	140	139	—	1
8. St. Mohor	259	244	—	15
9. Tinje	459	414	—	45
10. Trbiž	143	143	—	—
11. Velikovec	463	462	—	1
12. Druge	31	33	+	2
Vkup	4706	4735	+	30

c) Lavantinska škofija. „Obžalujemo, da je huda revščina pritisnila naše štajerske sosede tako zelo, da je takrat število udov med njimi upadlo za 1027. Ze leta dolgo jim glavni pridelek ubičujejo, trnja uš, strupena rosa in poleg teh še druge nime, lani pa je bila letina na slovenskem Štajerskem tako neugodna, da je marsikoga resno trla skrb za vsakdanji kruh; marsikateri ud je zagadelj, čeravno s težkim srcem, prisiljen odstopil, a zopet ta in oni ni imel s čim pristopiti, naj bi bil še tako rad.

Ob tem takem se ne čudimo izgubi, ampak čudimo se le, kako da je bilo še sploh mogoče, toliko udov nabrati; samo število štajersko-slovenskih družbenikov je še toliko, kakoršno se je pred nedavnimi leti imenovalo že za vso Mohorjevo družbo, nepričakovano, ogromno in častno, namreč 18.217 jih je še.“ (Dr. ogl.)

Lani je v lavantinski škofiji število bilo poskočilo za 2500; leta 1891 za 1251; leta 1890 za 906; leta 1889 za 2251; leta 1888 za 1770 udov.

Po dekanijah:

	L. 1892	L. 1893.	
1. Bistrica Slovenska	1116	1038	— 78
2. Braslovce	935	859	— 76
3. Brežice	1050	896	— 154
4. Celje	1076	1125	+ 49
5. Dravsko polje	784	730	— 54
6. Gornjigrad	935	911	— 24
7. Jarenina	444	385	— 59
8. Konjice	801	750	— 51
9. Kozje	957	833	— 124
10. Laško	1240	1119	— 121
11. Sv. Lenart	1087	1066	— 21
12. Ljutomer	1402	1265	— 137
13. Maribor, levi breg	774	723	— 51
14. Maribor, desni breg	410	414	+ 4
15. Marnberg	152	158	+ 6
16. Nova Cerkev	649	579	— 70
17. Ptuj	1097	1030	— 67
18. Rogatec	534	620	+ 86
19. Saleška dolina	558	572	+ 14
20. Šmarje pri Jelšah	1011	969	— 42
21. Smartin	565	559	— 6
22. Velika Nedelja	855	885	— 30
23. Vuzenica	307	244	— 63
24. Zavrč	498	483	— 15
Vkup	19244	18217	— 1027
(Konec sledi.)			

Dnevne novice.

V Ljubljani, 3. januarija.

(Kanonično vmeščena) bila sta danes čč. gg. Janez Skvarča na župnijo Budanje in Mihael Arko na župnijo Sturje.

(Umrli) je včeraj popoldne tu g. Kajetan Krašovic, umirovljeni c. kr. carinski oficijal, v 76. letu dōbe svoje. Pokojnik je bil blag mož in posebno delaven ud družbe sv. Vincencija. Bog mu daj večni mir, katerega so mu gotovo izprosili reveži, katere je tako očetovski ljubil.

(Iz pisarne slovenskega narodnega gledališča.) V četrtek dne 4. t. m. se vprizori drugokrat opera „Čarostrelec“ (Freischütz). Partijo „Agate“ poje namesto gdč. Leščinske, ki je vsled nepričakovane očetove smrti zadržana, gdč. Josipina Jamnicka iz Zagreba, prva Hrvatica, ki nastopi na našem odru. — V tekočem mesecu vprizori se tudi izviren iz življenja modernega rudarskega delavca posneti igrokaz „Premogar“ od dr. Jos. Vošnjaka. — Odboru dramatičnega društva je poslal tudi gosp. Funtek izviren moderen igrokaz „Očetov spomin“, ki se stavi najbrže v repertoire za mesec februar.

(Mestna hranilnica ljubljanska.) Meseca decembra leta 1893 vložilo je v mestno hranilnico ljubljansko 514 strank 127.590 gld. 38 $\frac{1}{2}$ kr., 337 strank je vzdignilo 156.621 gld. 86 $\frac{1}{2}$ kr. V zadnjem četrtletju 1894 dovolilo se je 208 prosilcem za posojilo na zemljišča posojila v skupnem znesku 152.168 gld. 57 kr.

(Koroške novice). Iz Celovca, dné 1. jan.: Okr. zdravnikom v Spod. Dravogradu je imenovan dr. J. Hofman v Aueru. — Nasprotniki hočejo zloglasno „Südmark“ tudi na Koroškem spraviti bolj v veljavo. Zató bodo nemški vseučiliščniki napravili dné 5. t. m. v Celoveu ples v korist onemu društvu. Rádoveden sem le, za koga se bodo nemške krasotice bolj navdušile, za prozajčno „Südmark“, ali pa za plesajoče dijake, med katerimi ne manjka tudi narodnih poturic! — Socijaldemokrati se tudi tu vedno bolj gibljejo. Dne 26. decembra so imeli zopet shod v Celoveu, kjer je socijalistični agitator dr. W. Ellenbogen z Dunaja (žid?) delavcem razkladal novi evangelij socijalne demokracije. Shod je bil zlasti proti koncu prav buren. Neka od dr. Ellenboga nasvetovana resolucija pa se ni vsprejela. — Božični prazniki bili so prav vlažni in topli. Sedaj je nastopilo jasno in mrzlo vreme. Mnogo ljudi boleha za influenco. — Danes, na novega leta dan, so imeli vsi celovski trgovci svoje prodajalnice zaprte.

(Iz Konjice) se nam piše: Z veseljem smo brali Vaše poročilo o lepi božičnici, katero je svetla kneginja Matilda Windischgrätzova priredila planinskim šolarjem na Haasbergu. Naj Vam še poročam o velikem veselju, katero je njena sinaha kneginja Kristijana, soproga svetlega princa Hugona Windisch-Graetz pripravila tisti večer, dne 23. decembra konjskim šolarjem. 25 fantičev in 25 deklic oblekla je od vrh glave do nog na novo ter jim dala razdeliti še sladčič in igrač. Vrh tega dobiva po zimi vsak šolski dan nad 50 otrok iz obeh tukajšnjih šol gorke hrane na njenem gradu. Res velika pomoč revnim starišem, katerim svetla kneginja deli vsako zimo več sežnjev drv, ki so pri nas prav draga. Bog povrni svetli dobrotnici vse stoterno. — Konjice štejejo okoli 4500 duš. V tej nadžupniji rodilo se je l. 1893 85 fantičev in 68 deklic; umrlo je pa 50 moškega in 43 ženskega spola ljudi. Zakonov bilo je sklenjenih v tej fari 32, kar ni ravno veliko.

(Iz Škofje Loke.) V mestni župniji škofjeloški bilo je l. 1892 rojenih 131 (med temi 7 nezakon.) umrlo jih je 153, najstarejša oseba bila je stara 93 $\frac{3}{4}$ l.; poročenih 24 parov. — Influenca se po malem tu oglašja. — Preteklo noč — od 1. na 2. januv. — padlo je snega za 5 cmt. — danes ves dan po malem sneži.

(Schönerer na vseh koncih in krajih.) Iz Celovca: Dne 20. decembra podelile so se znanemu prusjaku vitezu Schönererju zopet državljanske pravice, katere je bil zgubil, ker je pretepal židovske urednike „N. W. Tagblatta“. Privrženci njegovi so ta dan po raznih mestih slavili s popivanjem; — umevno je, da tudi ultranemški Celovec ni zaostah. I tu je bila taka slavnost, pri kateri je imela glavno besedo dijaška mladina, oziroma nje kolovodja cand. med. K. Rothenpieler. Sklenili so pri tej prči tudi, da osnové v Celoveu novo nemško-nacionalno zvezo, ki ima biti „ein festes Gegengewicht gegen slavische Uebermacht“. Tedaj, nemška gospōda se nas prav pošteno boje! Tudi prav! —p.

(Odlikovanje.) Gosp. Tomaž Jug, nadučitelj v Solkanu, odlikovan je od Nj. Veličanstva s srebrnim križcem za zasluge s krono.

(V Opatijo) je včeraj dospelo cesaričinja-vdova Štefanija z vsem njenim spremstvom.

(Staroslovanski obredni jezik) uvel se je po naročilu oskrbovalca škofije preč. gosp. msgr. Fr. Volariča v škofiji Krk, ki obsega kvarnerske otoke. Rabil se bode v tej škofiji odslej lepi v Rimu tiskani glagolitski „misale“ in „rituale“. — Italijaninom je ta ukrep hud trn v peti, a ker sta se omenjeni obredni knjigi izdali z dovoljenjem in potrdilom rimske stolice, zadovoljiti se morajo s tem dejstvom.

(Odgovor na vprašanje.) Z ozirom na sestavek „Vprašanje“ z dne 13. decembra t. l., objavljen v Vašem cenjenem listu št. 285 med dnevnimi novicami, želim z ozirom na § 19. tiskovnega zakona, da sprejmete v prihodnji številki sledeči popravek: Ni res, da sem 10. t. m. na Polšniku med službo božjo po kletah „stikal“, a res je, da sem po udeležbi sv. maše (v Sv. Križu) imel tisti dan od 10. ure naprej tam uradni posel radi na novo v klet dejanega vina, katero se po množini ni naznanilo, torej to ni bilo „stikanje“. Res je nadalje, da imam v smislu predpisa užitainske postave pravico in dolžnost, tudi ob nedeljah, ne gledé na čas, ako je potreba, uradni posel opraviti. — Ni res, da sem s svojim neopravičenim zahtevanjem doma poslujoče ljudi kot varuhe nadlegoval in motil, kajti

res je, da sem bil pripravljen na ljubo doma poslujočih (v prvi krémi gospodinje, a v drugi celó gospodarja in gospodinje) zbog svoje dolge poti, potrpeti, dasiravno ima obrtna stranka dolžnost, skrbeti za to, da je kdo za krémarsko obrt odgovornih doma. — Sv. Križ, dne 20. decembra 1893. — Fran Korun, dacar.

(Promet na tukajšnji tovarni pošti) v letošnjih božičnih praznikih: Doposlanih je bilo 11.894, odposlanih pa 10.724 pošiljatev. Od prvih je bilo strankam dostavljenih 5478; od poslednjih pa tukaj sprejelih 4308, prekaritiranih pa 6416 komadov.

(Slepar.) Iz Praš se nam poroča: Pred božičnimi prazniki prišel je v našo vas neznan človek. Prosil je milodarov za cerkev Jezusovega srca v Ljubljani. Rekel je, da ima cerkev 12.000 gld. dolga, in ta dolg se mora plačati v 3 mesecih. Ako se to ne plača, bodo gg. lazaristi iz Ljubljane izgnani. Ljudje so seveda segali precej globoko v žep, ker so mislili, da je to resnica. Rekel je tudi da ima dovoljenje od prečast. knezoškofa ljubljanskega in g. župnika te fare. Ali on je spravil vse v svoj žep. G. župniku je bilo pa to popolnoma neznano. Imel je sicer nekaj pisarij, ali nikomur ni prišlo na um, da bi pogledal njegovo pravico, ker goljufige niso slutili. Da je bil nepoštenjak se vidi tudi, ker ni šel v vsako hišo, ampak le bolj v priproste. Bolj imenitnih se je ogibal. Gotovo se je bal, da bi ga ne zasačili. In ko je kako hišo zapustil, oziral se je vedno nazaj. Nabral je seveda precej, ker je znal dobro govoriti, da so mu ljudje morali verjeti. Kdor bi dal 3 gld., rekel je, da mu bode o njegovi smrti v tej cerkvi zvonilo in bode za njega sv. maše. — Ravno isti slepar hodil je tudi po barju in na isti način ljudij sleparil. Sedaj ga imajo že pod ključem.

(Žrebanje) Zaznamek dne 2. januarija 1894. l. izžrebanih 4% obveznic dežel. kranjskega posojila, kateri glavinski zneski se bodo 1. julija 1894. leta v imenski vrednosti izplačali: à 10.000 gld. številka 44; à 5000 gld. št. 24; à 1000 gld. št. 204, 238, 309, 337, 364, 369, 391, 449, 457, 621, 811, 874, 1073, 1118, 1125, 1148, 1240, 1321, 1402, 1570, 1574, 1681, 1716, 1727, 2004, 2077, 2100, 2179; à 100 gld.: št. 41, 84, 89, 125, 141, 162, 171, 238, 267, 274, 279, 286, 329, 380, 398, 459, 462, 489, 501, 516, 551, 656, 757, 827, 838 849, 859, 880, 915, 988, 1058, 1125, 1177, 1220, 1303, 1346, 1348, 1431, 1449, 1511, 1650, 1704, 1706, 1733, 1797, 1808, 1870, 1937, 1947, 1972, 1994, 2004, 2072, 2082, 2112, 2124, 2200, 2206, 2207, 2319, 2222, 2251, 2275, 2359, 2431, 2449, 2497, 2526, 2528, 2545, 2587, 2622, 2681, 2719, 2749, 2784, 2834, 2846, 2872, 2885, 2945, 2947, 2995. — Zaključek: Glavinska imenska vrednost: 83 komadov à 100 gld. = 8300 gld. a. v.; 28 komadov à 100 gld. = 28.000 gld. a. v.; 1 komad à 5000 gld. = 5000 gld.; 1 komad à 10.000 gld. = 10.000 gld., skupaj 51.300 gld. a. v. Navedene obveznice, izžrebane z glavinskimi zneski v imenski vrednosti, bode kranjska deželna blagajnica v Ljubljani izplačevala omenjenega dne, držaje se dotičnih veljavnih predpisov. Dalje se še omenja, da se bodo izžrebane obveznice, kakor tudi kuponi 3 mesece pred zapadlim rokom izplačevali proti 4odstotni eskomptni pristojbini.

Društva.

(Imenik) onih čč. dam in gospodov, ki so se po nasvetu združenih odborov moške in ženske podružnice v Kranji oprostil novoletnih voščil uplačavši za družbo sv. Cirila in Metoda po 1 krono: Gospe in gospodične: Mar. Chrobath, Mar. Drukar, Kat. Florian, Amal. Globočnik, Julija Globočnik, Marija Globočnik (zdravnikova), Marija Globočnik (notarjeva), Marija Götzl, Klot. Golf. Mar. Golob, Mena Havška, Ana Jugović, Fani Jugović, Franja Jugović, Milka Jäger, Eliza Kreuzberger, Josipina Krisper, Marija Killer, Matilda Majdič, Mar. Marentič, Eliza Matajc, Ana Mayr, Mar. Mayr, Ana Omersa, Jos. Omersa, Mici Omersa, Pavla Omersa, Hel. Pavšlar, Kat. Pirc, Mimi Pirc, Olga Pirc, Minka Pollak, Jos. Pučnik, Jos. Puppo, Mara Rakove, Marija Rakove, M. Rayer, Jeanette Sajovic, Karla Savovic, Gabrijela Scaria, Marija Stare, Leopoldina Šavnik, Olga Šavnik, Jos. Schiffrer, Ana Stempihar, Mar. Šumi, Mar. Šumi. Gospodje: A. Bregant iz Smartna, Avg. Drukar, Karol Florian, Ign. Gabrič, Ant. Globočnik, dr. E. Globočnik, Viktor Globočnik, Mat. Hafner iz Strazišča, V. Havška, V. Hönigschmid, Raj. Krisper, Fr. Luznar, Ivan Majdič, Vinko Majdič, Lud. Matajc, Mavr. Mayr, Peter Mayr, Fr. Omersa z rodbino, Fr. Omersa ml., Albert Pavlin, iz Podbrezja, Tasso Pavšler, Tomo Pavšler ml., Ciril Pirc, Ferd. Polak, Konrad Pučnik, Karl Puppo,

Ivan Rakove, Jurij Režek, Ferd. Sajovic, Janko Sajovic, dr. E. Šavnik, Karol Šavnik, Jos. Škerl, Fr. Škulj, dr. Valentin Stempihar, Fran Tomšič.

Spominjajte se
'katoliškega sklada'
ob raznih prilikah!

Telegrami.

Pariz, 3. januarja. Včeraj so se posvetovali višji uradniki policije in državnega pravdnistva, kaj je še potrebno ukreniti proti anarhistom.

Bruselj, 3. januarja. V Janniersu pri Namuru je dinamična patrona v hiši nekega rudarja napravila mnogo škode. Našlo se je več dinamičnih patron, ki so se položile pri fužinah v Charleroi. Preiskava se je začela.

Madrid, 3. januarja. Sodišče je obsodilo tri anarhiste v sedemletno prisilno delo.

Slabo prebavljenje ima lahko slabe posledice, katere se lahko prepreči z rabo premovane **želodone tinkture** lekarja Piccolija v Ljubljani. Steklenica velja 10 kr. 3 10-3

Umrli so:

29. decembra. Ferdinand Prešern, železniškega s'uge sin, 1¹/₂ leta, Cesta na Rudolfovo železnico št. 5., božjast.

30. decembra. Anton Cotman, pleskar, 21 let, sv. Petra cesta 62, jetika. — Katarina Koleča, gostilja, 57 let, Karlovska cesta 6, vsled raka v požiralniku.

31. decembra. Marija Klambauer, usmiljena sestra, 28 let, Kravja dolina 11, poškodba tilnika.

1. januarja. Henrik Koch pl. Pleiswehr, c. in kr. major v pok, Hilserjeve ulice 10, ostarelost. — Frančiška Kodela, delavčeva hči, 3 mesece, Tržaška cesta 12a, eclampsie. — Katarina Bilfan, posestnikova žena, 85 let, Emonska cesta 10, ostarelost.

2. januarja. Terezija Trinker, zasebnica, 72 let, Kongresni trg št. 2, hripa. — Leopold Megušar, krojačev sin, 3¹/₂ mesece, Marije Terezije cesta 14, oslabelost. — Kajetan Krašovic, umirovljeni uradnik, 75 let, Pred Škofijo 14, vnetica prsne mrene.

Tuji ei.

2. januarja.

Pri **Malicu**: Herzog, Keug, Weltin z Dunaja. — Hofbauer, zasebnik, iz Tržica. — Schreyer, c. kr. poštar, z Jesenic. — Jospina Jamnicky, operna pevka, iz Zagreba.

Pri **Slonu**: Berce iz Št. Lamberta. — Anton Lokar iz Ajdovščine. — Franc Gornik, župnik, iz Nevelj. — Grašek iz Kamnika. — Roth iz Zlatara. — dr. Miklosich z Dunaja. — Faber, trgovec, iz Kočevja.

Pri **južnem kolodvoru**: Schmidt s Koroškega. — Tomšič iz Ljubljane. — Elner iz Kranja. — Polak iz Celovca. — Ahčin iz Kamnika.

Tržne cene v Ljubljani
dné 3. januarja.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenična m. st.	7 50	Speh pevojen, kgr.	64
Rež.	6 50	Surovo maslo,	82
Jecmen,	6 50	Jajce, jedno	3
Oves,	7	Mleko, liter	10
Ajda,	8	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	6	Telečje	78
Koruza,	5 50	Svinjsko	56
Krompir,	2 20	Koštranovo	36
Leča, hktl.	13	Pisaneč	45
Grah,	13	Golob	18
Fijol,	9	Seno, 100 kgr.	3 57
Maslo,	1	Slama,	2 87
Mast,	68	Drva trda, 4 kub. mtr.	7 30
Speh svež.	56	meška,	5 20

15 1

Britko užaljeni naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znanecem, da je naša iskreno ljubljena stara mati, oziroma tašča in sestra, gospa

Uršula Hladnik roj. Čuk

danes ob 9. uri dopoldne, previdena s sv. zakramenti, po kratki mučni bolezni, v 82. letu svoje starosti mirno zaspala v Gospodu.

Pogreb bo de v sredo, dné 3. t. m., ob 9. uri dopoldne.

Svete maše zadušnice se bodo brale v domači farni cerkvi sv. Jošta.

Črni Vrh nad Idrijo, 1. prosenca 1894.

Jakob Hladnik, sin. — Marija Rudolf roj. Hladnik, hči. — Frano Rudolf, zet. — Janko Rudolf, učitelj; Alojzij Rudolf, kapelan; Dominik Rudolf, vojak; Filip Rudolf; Karol Rudolf, dijak, vnuki. — Frančiška Rudolf, vnukinja.

Velika zaloga vina.

Dominik Trojanšek,

veliki posestnik.

v Gorici, Via Municipio št. 8,

priporoča se posebno čast. duhovščini in drugim gospodom, ki želé imeti v resnici **zanesljivo** 598 16—7

dobro vino

belo in črno. Vsem naročiteljem vina zagotavljam najnižje cene in najboljše blago. Imam izvrstno „rebulo“ iz goriske okolice, posebno dobro istrijansko vino „teran“ in posebno izvrsten „refoško“ v steklenicah iz l. 1889.

Pokušnja pošilja se prosto.

Načrni istrijanski črni teran.

Stanarinske knjižice

za stranke

z uradno potrjenimi določbami hišnega reda v slovenskem in nemškem jeziku, z razpredelbo za vplačevanje stanarine, vodovodne in mestne doklade, dobé se komad po 15 kr., 10 komadov vkup 1 gld. v Katol. Tiskarni v Ljubljani.

Uradne
in trgovske
KOVERTE
s firmo priporoča
KAT. TISKARNA
v Ljubljani.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.	732.4	-4.0	sl. vzh.	oblačno	0.60
2. u. pop.	732.5	1.8	zm. vzh.	"	"
9. u. zveč.	734.3	-3.0	m. jvzh.	"	sneg
Srednja temperatura -2.9. za 0-1 pod normalom					

Zahvala.

Ker mi je povodom odlikovanja z Najvišega mesta došlo čestitke v tako mnogem številu, da mi ni mogoče posebej zahvaliti se vsakemu gosp. čestilcu, naj blagovolijo častiti gg. čestilci dovoliti, da jim po tej poti izrazim svojo prisrčno zahvalo.

Ljubljana, 1. januarja 1894.

Dr. Leonard Klofutar,
stolni prošt.

Prave čebelno-voščene sveče

priporoča in razpošilja

s poroštvenim listom

Pavel Seemann

v Ljubljani.

6 (5-1)

Stranski zaslužek.

2160 gld. stalne plače na leto se lahko zasluzijo osebe vsacega stanu, katere hočejo porabiti svobodne ure. — Ponudbe pod **W. 6688 Rudolfu Mosse v Pragi.** 593 4—3

Ceneje goveje meso!

Z novim letom 1894 počenši prodajam goveje meso po sledečih znižanih cenah:

1 K^o zadnje po 56 kr.

1 „ sprednje „ 46 „

Zahvaljujoč se svojim p. n. prejemnikom za dosednji obisk, priporočam se i nadalje

z odličnim spoštovanjem 101 3—2

Milan Kozak,

mesarski mojster, Slonove ulice št. 4.

Dunajska borza.

Dné 3. januarja.

Papirna renta 5%, 16% davka	98 gld. 35 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	78 „ 15 „
Zlata renta 4%, davka prosta	118 „ 70 „
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	96 „ 75 „
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1004 „ — „
Kreditne akcije, 160 gld.	352 „ — „
London, 10 funtov strl.	124 „ 05 „
Napoleonor (20 fr.)	9 „ 88 „
Cesarski cekini	5 „ 86 „
Nemških mark 100	60 „ 92 „

Dné 2. januarja.

Ogerska zlata renta 4%	116 gld. 45 kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	94 „ 65 „
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	145 „ — „
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	161 „ — „
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	194 „ 50 „
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98 „ 30 „
4% kranjsko deželno posojilo	97 „ 60 „
Kreditne srečke, 100 gld.	— „ — „
St. Genois srečke, 40 gld.	69 „ 50 „

4% srečke dunajske parobrodne družbe	139 gld. — kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gld.	— „ — „
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 „ 50 „
Salmove srečke, 40 gld.	71 „ — „
Waldsteinske srečke, 20 gld.	47 „ 75 „
Ljubljanske srečke	— „ — „
Akcije angio-avstrijske banke, 200 gld.	153 „ 50 „
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2925	— „ — „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	107 „ — „
Papirnih rubeljev 100	132 „ 10 „

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnja v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni svati za doseg kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.